

[Sigsgaard.]

gen der ligesom har sagt her i dag — at der ikke er behov for det, så tillad mig her til afslutning at sige, at efter min opfattelse tilkommer det ikke folketingets medlemmer — bevares, vi skal debattere sagen i dag, men i sidste instans tilkommer det ikke folketingets medlemmer — at afgøre, om der er et behov; vurdere det må man gerne, men ikke afgøre det. Vores behov får vi selvfølgelig dækket, men vi bør vel på en eller anden måde prøve på at undersøge, om der ikke blandt folk rundt omkring eksisterer et sådant behov. Jeg har igennem 2-3 år rejst denne sag for at forberede den på møder i vidt forskellige kredse, konservative og socialistiske og upolitiske, og jeg har endnu ikke været et sted, hvor man ikke har tilsluttet sig og praktisk talt alle steder helt enstemmigt. Det kan man så tro på eller lade være, men man kunne selv prøve at lægge tanken frem på de møder, man kommer til. Det har i hvert fald været min erfaring. Jeg håber altså, man vil erkende, at det i sidste instans ikke kan være os, der tager stilling til behovet. Vi må undersøge, om der er et behov, f. eks. ved at gennemføre det eksperiment, jeg nævnte i slutningen af mit første indlæg.

I øvrigt må jeg til allersidst sige, at det måske er betegnende, at et forslag om en bedre information af befolkningen enten slet ikke eller kun yderst ringe bliver omtalt i radio og aviser; et forslag om en bedre information er informationen altså i dag for dårlig til at bringe ud, så mange mennesker aner ikke, at vi fremsætter forslag, og hvis de aner det, så ved de i hvert fald ikke rigtig; hvad det går ud på.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):

Jeg skal kun gøre ganske få bemærkninger. Jeg vil gerne sige til hr. Sigsgaard — og jeg håber, man i dette tilfælde accepterer, at en minister også fremsætter sin private opfattelse — at jeg forstår, hr. Sigsgaard er overbevist om, at objektivt kan et sådant blad ikke være og skal det heller ikke være, men det skal være alsidigt, og da det samtidig skal være alsidigt på en rimelig måde, så skal der noget af et geni til at præstere et sådant blad. Jeg skal ikke afvise, at et sådant geni kan findes, men jeg vil blot gøre opmærksom på, at jeg tror, man vil få en

konstatering endnu en gang af, at objektivitet er altid subjektiv. Det kan ikke være anderledes.

Jeg er ikke enig i og mener ikke, det skal stå uimodsagt, at man har et meningsmonopol her i landet. Der kan fremlægges mange eksempler på, at man ikke har et sådant meningsmonopol. Det kan godt være, at nogle stræber efter det, men så lykkes det ikke. Vi har jo set de sidste dages valgresultater, de tyder i hvert fald i den retning.

Jeg vil gerne sige til hr. Camre, at jeg personlig tror, der er meget mere idé i at finde et bedre samarbejde med TV. Personlig ville jeg ikke være utilbøjelig til at mene, at folketinget godt på sit budget kunne finansiere en bedre orientering om folketingsstof igennem TV. Vi ved jo, at der er et finansieringsproblem.

Lige til sidst til hr. Poul Dam. Nej, det er bestemt ingen formalitet, når man sender aktstykker til finansudvalget, hvorpå der står, at de er tiltrådt af finansministeriet. Det er et udtryk for, at finansministeriet har ladet forslaget bedømme i dets økonomiske konsekvenser, og at finansministeriet har bedømt det i sammenhæng med den erklærede finanspolitik, som regeringen har lagt frem for folketing og for finansudvalg. Det er absolut ikke nogen formalitet. Men tilbage står, at folketinget kan — i pagt med eller i modstrid med finansministeriets indstilling — beslutte, hvad folketinget vil. Derfor er det for mig at se en helt forkert konklusion at drage, at folketinget er underlagt regeringen. Jeg tror, vi er enige: ingen over og ingen ved siden af folketinget.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard): Statsministeren understregede, ligesom andre har gjort det, hvor svært det må være at redigere et sådant blad, og det er selvfølgelig rigtigt, men jeg synes ikke, man skal dramatisere det derhen, at der ligefrem skal et geni til. For i hvert fald i Stockholm — jeg indrømmer, man selvfølgelig ikke uden videre kan sammenligne — hvor der jo også er store politiske meningsforskelligheder, har man en sådan tværpolitisk sammensat redaktionskomité, som så igen an-